

Tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 14. marta spriedums (Městský soud v Praze (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Česká spořitelna, a.s./Gerald Feichter

(Lieta C-419/11) ⁽¹⁾

(Regula (EK) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās — 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 15. panta 1. punkts — Jēdzieni “līgumtiesību joma” un “patērētāja līgums” — Vienkāršais vekselis — Galvojums — Nodrošinājums aizdevuma līgumā)

(2013/C 141/08)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Městský soud v Praze

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Česká spořitelna, a.s.

Atbildētājs: Gerald Feichter

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Prāgas Městský soud — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.) 5. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 15. panta 1. punkta interpretācija — Jēdzieni “lietas, kas attiecas uz līgumiem” un “līgums, kuru noslēdzis patērētājs” — Tiesas kompetence izskatīt strīdu, kas attiecas uz tāda sabiedrības vadītāja no vekseļa izrietošo pienākumu, kurš ir sniedzis galvojumu blanko vekselim, ko ir izsniegusi šī sabiedrība par labu bankai, lai garantētu kredīta līgumu — Pienākuma izpildes vietas noteikšana, ja vekseli sākotnēji nav norādīta samaksas vieta

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fiziska persona, kurai ir ciešas profesionālās saiknes ar sabiedrību, tādās kā vadītāja amats vai tās kontrolpakete, nevar tikt uzskatīta par patērētāju šīs normas izpratnē gadījumā, kad tā galvo par vienkāršo vekseli, kas izsniegts, lai garantētu šīs sabiedrības saistības saskaņā ar līgumu par kredīta piešķiršanu. Tādējādi šī norma nav piemērojama, lai noteiktu tiesu, kura ir kompetenta izskatīt prasību, ar kuru vienkāršā vekseļa uzrādītājs ar juridisko adresi kādā dalībvalstī pieprasa galvniekam, kura domicils ir citā dalībvalstī, no šī vekseļa, kurš parakstīšanas brīdī bija nepilnīgi noformēts un kuru vēlāk noformēja uzrādītājs, izrietošo prasījuma tiesību izpildi;

2) Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir piemērojams, lai noteiktu tiesu, kura ir kompetenta izskatīt prasību, ar kuru vienkāršā vekseļa uzrādītājs ar juridisko adresi kādā dalībvalstī pieprasa galvniekam, kura domicils ir citā dalībvalstī, no šī vekseļa, kurš parakstīšanas brīdī bija nepilnīgi noformēts un kuru vēlāk noformēja uzrādītājs, izrietošo prasījuma tiesību izpildi.

⁽¹⁾ OV C 311, 22.10.2011.

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 14. marta spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Jutta Leth/Austrijas Republika, Land Niederösterreich

(Lieta C-420/11) ⁽¹⁾

(Vide — Direktīva 85/337/EEK — Noteiktu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Šāda projekta atļaušana, ja nav atbilstoša novērtējuma — Šī novērtējuma mērķi — Nosacījumi tiesību uz zaudējumu atlīdzību pastāvēšanai — Privātpersonu ietveršana vai neietveršana aizsardzībā pret kaitējumu īpašumam)

(2013/C 141/09)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Jutta Leth

Atbildētājas: Austrijas Republika, Land Niederösterreich

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberster Gerichtshof — Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EK (OV L 73, 5. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīvu 2003/35/EK (OV L 156, 17. lpp.), 3. panta interpretācija — Projekta apstiprināšana bez atbilstoša tā ietekmes uz vidi novērtējuma — Individīda kompensācijas prasība par šī projekta izraisīta viņa nekustamā īpašuma vērtības samazināšanos — Atsevišķu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtēšanas mērķi — Individu aizsardzības pret mantiskiem zaudējumiem iekļaušana vai neiekļaušana

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, kas grozīta ar Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīvu 2003/35/EK, 3. pants ir interpretējams tādējādi, ka šajā pantā paredzētajā ietekmes uz vidi novērtējumā neietilpst attiecīgā projekta ietekmes uz materiālām vērtībām novērtējums. Mantiski zaudējumi, ciktāl tie ir publiska vai privāta projekta ietekmes uz vidi tiešas ekonomiskas sekas, tomēr ietilpst minētās direktīvas aizsardzības mērķī.

Apstākļi, ka, pārkāpjot šīs direktīvas prasības, nav ticis veikts ietekmes uz vidi novērtējums — saskaņā ar Savienības tiesībām, un neskarot mazāk stingras valsts tiesību normas valsts atbildības jomā, — principā pats par sevi indivīdam nerada tiesības uz tādu tīri mantisku zaudējumu atlīdzību, kuru cēlonis ir nekustamā īpašuma vērtības samazinājums attiecīgā projekta ietekmes uz vidi rezultātā. Katrā ziņā valsts tiesai ir jāpārbauda, vai ir izpildītas tiesībām uz atlīdzību piemērojamās Savienības tiesību prasības, īpaši, vai pastāv tieša cēloņsakarība starp apgalvoto pārkāpumu un ciestajiem zaudējumiem.

(¹) OV C 319, 29.10.2011.

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 14. marta spriedums (Augstākās tiesas Senāta (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Valsts ieņēmumu dienests/Ablessio SIA

(Lieta C-527/11) (¹)

(PVN — Direktīva 2006/112/EK — 213., 214. un 273. pants — PVN maksātāju identifikācija — Atteikums piešķirt PVN identifikācijas numuru tāpēc, ka nodokļa maksātājam nav materiāltehnisku un finansiālu iespēju deklarētās saimnieciskās darbības veikšanai — Likumība — Krāpšanas apkarošana nodokļu jomā — Samērīguma princips)

(2013/C 141/10)

Tiesvedības valoda — latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākās tiesas Senāts

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Valsts ieņēmumu dienests

Atbildētāja: SIA Ablessio

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Augstākās tiesas Senāts — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 214. panta, kas aplūkots kopā ar šīs pašas direktīvas 273. pantu, interpretācija — Valsts tiesību akti, kuros ir paredzēta iespēja atteikt reģistrāciju PVN maksātāju reģistrā, ja nodokļa maksātājs nesniedz informāciju vai sniedz nepatiesu informāciju par tā materiāltehniskajām un finansiālajām iespējām veikt deklarēto saimniecisko darbību — Atteikums sabiedrību iekļaut PVN maksātāju reģistrā tāpēc, ka tā nav spējīga veikt deklarēto saimniecisko darbību

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 213., 214. un 273. pants ir interpretējami tādējādi, ka tie liedz dalībvalsts nodokļu administrācijai atteikties sabiedrībai piešķirt pievienotās vērtības nodokļa identifikācijas numuru tikai tāpēc, ka, pēc šīs administrācijas domām, tai nav materiāltehnisku un finansiālu iespēju deklarētās saimnieciskās darbības veikšanai un ka šīs sabiedrības kapitāla daļu īpašnieks iepriekš vairākas reizes ir saņēmis šādu numuru sabiedrībām, kuras nekad nav veikušas reālu saimniecisko darbību un kuru kapitāla daļas īpašnieks drīz pēc minētā numura saņemšanas atsavinājis, ja attiecīgā nodokļu administrācija, ņemot vērā objektīvus apstākļus, nav pierādījusi, ka pastāv ticami pierādījumi, kas ļauj domāt, ka piešķirtais pievienotās vērtības nodokļa identifikācijas numurs tiks izmantots krāpnieciski. Iesniedzējtiesai ir jānovērtē, vai minētā nodokļu administrācija ir sniegusi ticamus pierādījumus tam, ka pamatlietā pastāv krāpšanas risks.

(¹) OV C 6, 7.1.2012.

Tiesas (ceturrtā palāta) 2013. gada 14. marta spriedums (Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Agrarergenossenschaft Neuzelle eG/Landrat des Landkreises Oder-Spree

(Lieta C-545/11) (¹)

(Kopējā lauksaimniecības politika — Regula (EK) Nr. 73/2009 — 7. panta 1. un 2. punkts — Lauksaimniekiem piešķirto tiešo maksājumu modulācija — Tiešo maksājumu apmēra turpmāks samazinājums — Spēkā esamība — Tiesiskās palāvēības aizsardzības princips — Nediskriminācijas princips)

(2013/C 141/11)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder)